

Clara Toma - *Petale de inspirație ...*
din sertare cu manuscrise, scrisori, jurnale personale

© 2026 Editura CARTE INSPIRATĂ pentru prezenta ediție

Editor: Clara Toma

Imagine coperta: Clara Toma

DTP: Alex Toma

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TOMA, CLARA

**Petale de inspirație... : ...din sertare cu manuscrise,
scrisori, jurnale personale / Clara Toma. - București :
Carte inspirată, 2026**

ISBN 978-630-6725-12-0

821.135.1

Tipărit în România

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi fotocopierea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețelele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului, reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc în conformitate cu legile în vigoare.

Clara Toma

Petale
de inspirație...

**... din sertare cu manuscrise,
scrisori, jurnale personale**

Carte Inspirată
București, 2026

Motto:

*în vase de cristal neciobit
ce proaspătă amintirea florilor
pe care nu le-am primit*

(îți) scriu pentru că scriind, mă simt...

*mă simt mai aproape de Dumnezeu
de mine
de tine*

*așa a fost mereu
așa este
și așa va fi, cât va fi...*

*(fie că mă vei citi
ori ba)*

cu petalele-n prefată...

în primul rând
iubesc florile de câmp.
de la fereastra unui tren mergând,
ce mirare să le privesc stând
în soare, în ploaie, în vânt,
ca niște fire fragil-rezistente legând
pământ de cer, cer de pământ,
roua din zori de luna apunând,
așa cum îmi (cu)leg de nici nu știu când
cuvântul din culori, culorile de cuvânt.

iubesc florile de câmp
și din primul și din ultimul rând
al teatrului
în aer Liber

cât despre celelalte flori
și petalele lor
o să povestesc (poate...)
pe coperta-din-spate

Clara Toma

Sunt autori care scriu și publică pentru a-și realiza un vis personal, acela de a-și vedea cărțile pe rafturile librăriilor.

Sunt autori care scriu și publică în ideea de a se vindeca, de a căpăta încredere în sine, de a-și demonstra ceva important pentru ei.

Sunt autori care scriu și publică pentru a-i ajuta pe alții, pentru a aduce o contribuție personală în lumea asta.

Sunt autori care scriu și publică având ca intenție să atingă în bine viața unui om măcar sau viața câtorva oameni. Sunt și autori care vor să scrie pentru milioane și milioane de oameni.

Sunt autori care scriu și publică pentru că ei cred că așa pot face bani

mulți într-un mod care le face plăcere.

Sunt autori care scriu și publică pentru că prietenii și familia le spun: „hai, publică, ai talent!”, - iar ei înșiși nu cred în talentul lor.

Sunt autori care pur și simplu nu știu pentru cine și pentru ce scriu și nu știu dacă și de ce vor să publice. Și totuși scriu și publică. Sau doar scriu...

Pentru mine, cei care scriu fără să le pese dacă vor fi vreodată publicați sau citați, sunt scriitorii care scriu din adâncul ființei, adesea, scriitori cu Har.

Aceștia au Credință că scrisul lor își va îndeplini Menirea pe căi tainice. Așa cum o sâmbânță căreia îi e dat să încolțească, va încolți, dusă de vânt sau de mâna unui grădinar, la locul ei, la timpul ei...

Încrederea în viață și în ceilalți crește odată cu încrederea în noi înșine, iar încrederea în noi înșine crește odată cu încrederea în ceilalți și în viață.

Așa am observat. E ca un cerc virtuos al transformării.

*

Desigur, mergând pe drumul vieții, intențiile noastre se pot schimba, evolua, multiplica sau dimpotrivă, se pot restrânge.

Cred că este necesar și benefic să fim deschiși pentru a primi darurile și surprizele spontane ale Vieții, de-a lungul călătoriei.

Dar la început cred că este necesar

și benefic să avem o direcție cât mai clară.

O corabie fără direcție nu este, din punctul meu de vedere, foarte diferită de o corabie care stă de prea multă vreme într-un port.

Cred că e de bun augur să avem mereu o intenție în interior, poate și un plan. În același timp să permitem, cu deschidere, să se manifeste orice se compune dincolo de scenariul din capul nostru. Ce se compune prin Creativitatea Vieții și a Divinității.

Cum îmi place mie să spun, viața e cel mai bun scriitor și scenarist. Nu știu dacă noi, oamenii, o vom putea întrece în creativitate, vreodată.

Și nu am nicio intenție să concurez cu viața. Poate doar să scriu în co-autoarat cu ea...

Căci dacă Dumnezeu este Sursă infinită de iubire și de la El unii oameni primesc PRIN alți oameni, nu înseamnă că cei care primesc au dreptul infinit și necondiționat să primească fără să dea în echilibru, așa cum nu înseamnă nici că cei care dăruiesc și se dăruiesc (în condițiile primitorului), au obligația la infinit să facă asta, în numele iubirii sau din dorința de a crea o conexiune bună, frumoasă, hrănitoare pentru fiecare.

"Dumnezeu ne dă, dar nu ne bagă în traistă", cum spune proverbul românesc.

Iar cum spune un verset din Epistola Apostolului Pavel către Corintieni, „Dragostea este îndelung răbdătoare,,

Îndelung nu înseamnă la infinit...

*

Când alegem ceva sau pe cineva și ne asumăm alegerea, acelui ceva sau acelui cuiva îi facem loc și timp în agenda noastră, oricât de încărcată este. Și în viața noastră. Zi de zi. Măcar câteva clipe. Nu pentru că ne sunt cerute. Ci pentru că atunci când dorim și alegem ca ceva ori cineva să facă parte din viața noastră, acel ceva sau cineva devine parte din noi.

Și când dăm din toată inima timp și atenție unei ființe sau experiențe dragi, și nouă ne dăm... și lui Dumnezeu

*

...nu știu ce este de fapt iubirea... și îmi dau seama că asta e atât de puțin important, ce știu...